

- 3) Kommissionens beslutning 98/687/EKSF af 10. juni 1998 angående Tysklands støtte til kulindustrien i 1997 (EFT L 234, s. 30) annulleres, subsidiært, hjemvises sagen til Retten.
- 4) Kommissionen tilpligtes at betale appelsagens omkostninger og omkostningerne i sagen for Retten i Første Instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten i Første Instans har i sin kendelse af 25. juli 2000 i overensstemmelse med artikel 111 i Rettens procesreglement, og uden at der har været afholdt mundtlig forhandling, antaget, at RJB Minings begæring til Retten savnede ethvert retsgrundlag, for så vidt den var baseret på anbringender, der ikke blev afvist ved mellemafgørelsen af 9. september 1999.

Retten i Første Instans udtalte,

- a) at anbringendet vedrørende den fejlagtige undersøgelse af den blotte nedsættelse af produktionsomkostningerne var et nyt anbringende, som blev fremsat første gang den 1. marts 2000, og at det derfor åbenbart måtte afvises i medfør af procesreglementets artikel 48, stk. 2
- b) at anbringendet vedrørende manglende begrundelse var åbenbart ugrundet, idet det blot gentog de argumenter, der var blevet fremsat til støtte for de grundlæggende anbringender, der var blevet afvist.

Appellanten har gjort gældende,

- 1) at man ikke fremsatte et nyt anbringende den 1. marts 2000
 - (a) fordi Retten i Første Instans havde anvendt procesreglementets artikel 48 forkert — argumentet vedrørende den blotte nedsættelse af produktionsomkostningerne var ikke et »anbringende« i den nævnte artikels forstand
 - (b) subsidiært fordi Retten i Første Instans fejlagtigt antog, at anbringendet vedrørende den blotte nedsættelse af produktionsomkostningerne endnu ikke var et særskilt anbringende i forhold til anbringendet om levedygtighed
 - (c) mere subsidiært — for det tilfælde, at Domstolen ikke skulle give appellanten medhold i, hvad der er anført under (a) og (b) — fordi anbringendet om den blotte nedsættelse af produktionsomkostningerne var så tæt forbundet med anbringendet om levedygtighed, at det skulle anses for en udvidelse af dette anbringende, og at appellanten skulle have ret til at fremsætte det
- 2) at Retten i Første Instans under alle omstændigheder af egen drift skulle have fremhævet anbringendet.
- 3) at Retten i Første Instans handlede fejlagtigt ved at afvise anbringendet om tilsidesættelse af begrundelsespligten.

- 4) at Retten i Første Instans ikke skulle have afvist anbringenderne i medfør af procesreglementets artikel 111.

(¹) EFT C 299 af 26.9.1998, s. 38.

Sag anlagt den 11. oktober 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-374/00)

(2000/C 335/71)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 11. oktober 2000 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved ledende juridisk konsulent Richard Wainwright, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Panagiotis Panagiotopoulos, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet(¹) fuldt ud, subsidiært idet den ikke har givet Kommissionen meddelelse herom.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den bindende karakter af bestemmelserne i artikel 249, stk. 3, EF og artikel 10 EF (tidligere EF-traktatens artikel 189 og 5) indebærer, at medlemsstaterne har pligt til at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at gennemføre direktiver i national ret inden udløbet af den herfor fastsatte frist og straks underrette Kommissionen om de truffede foranstaltninger. Kommissionen konstaterer, at Den Helleniske Republik endnu ikke har truffet egnede foranstaltninger med henblik på fuldt ud at inkorporere det omtvistede direktiv i græsk ret og naturligvis heller ikke har givet Kommissionen meddelelse om sådanne foranstaltninger.

(¹) EFT L 73, s. 5.